

РЕШЕНИЕ

№ 36423

гр. София, 05.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радина Карамфилова

ЧЛЕНОВЕ: Николай Димитров
Ивета Стефанова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **9212** по описа за **2025** година докладвано от съдия Радина Карамфилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на „Кар Уош Партнерс“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], срещу Решение № 2392/30.06.2025 г., постановено по н.а.х.д. № 6706/2025 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 14-ти с-в, с което е изменено Наказателно постановление № 817783-F811151/11.03.2025 г., издадено от началника на отдел „Оперативни дейности“ – С., Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП, с което на основание чл. 185, ал. 4 от ЗДДС, във връзка с чл. 185, ал. 1 от Закона за данъка върху добавената стойност (ЗДДС) на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 /две хиляди и петстотин/ лева за нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС. С решението санкцията е намалена на 1000 лева, на основание чл. 185, ал. 1 от ЗДДС.

С жалбата се релевират доводи за неправилност на съдебното решение поради противоречие с материалния закон и съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Твърди се, че в АУАН и НП липсва час на извършване на проверката, което представлява нарушение на изискванията за форма на тези документи. На следващо място, същото препятствало констатация, че в 10:48 ч. като част от проверката били направени две продажби по 4 лв., които погрешно били маркирани от служителя като една на обща стойност от 8 лв. Твърди се, че съдът едностранно е ценил представените пред него доказателства. Касаторът оспорва нарушението да е извършено при условията на повторност. Претендира се наличие на основанията за прилагане на чл. 28 от

ЗАНН. Касаторът моли за отмяна на съдебното решение и потвърденото с него НП и присъждане на разноски за производството.

В открито съдебно заседание по делото касаторът се представлява от адв. И., която поддържа жалбата по изложени в представени писмени бележки доводи. Претендира разноски за всички съдебни инстанции.

Ответникът – началник на отдел „Оперативни дейности“ – С. в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, се представлява от юрк. П., който оспорва касационната жалба като неоснователна и недоказана и моли да бъде оставено в сила решението на СРС. Прави възражение за прекомерност на претендираните от касатора разноски.

Софийска градска прокуратура се представлява от прокурор П., който счита, че решението на СРС е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Административен съд София - град, XXII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира обжалваното съдебно решение за валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление, което подлежи на обжалване.

Не са изтекли както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна въз основа на анализ на събраните по делото доказателства и доказателствени средства, включително разпит на свидетел, районният съд е приел за безспорно установено следното:

На 19.12.2024 г. в 10:56 часа е извършена проверка на търговски обект по смисъла на параграф 1, т. 41 от ДР на ЗДДС - автомивка, находящ се в [населено място], УПИ IX за КОО кв.21 М. НПЗ С., стопанисван от „Кар Уош Партнерс“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. Обектът представлява автомивка на самообслужване чрез жетони. Жетоните се закупуват на гише, като цената на един жетон е 2,00 лв. При проверката е установено, че преди легитимацията на органите по приходите при извършена контролна покупка в 10:47 часа на два броя жетони на обща стойност 4,00 лв., заплатени в брой и в лева от Е. А. К. – старши инспектор по приходите в ГД „ФК“, ЦУ на НАП С., не е издаден фискален бон. Сумата в размер на 4,00 лв. е приета от Л. Ч. - касиер в обекта. Плащането е прието за сметката на „Кар Уош Партнерс“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], като за него не е издаден фискален бон от монтираното в обекта и в работен режим фискално устройство модел “A1 KL” с индивидуален номер ED362351 и номер на фискалната памет № 44381368, регистрирано в НАП с потвърждение № 4676930/04.12.2023г., или друг документ, удостоверяващ продажбата. В момента на покупката фискалното устройство, инсталирано в обекта, е в изправност. След легитимирането на органите на НАП е отпечатан КЛЕН за дата 19.12.2024г., от който е видно, че гореспоменатата продажба в размер на 4,00 лв., не е отразена като регистрирана чрез издаване на фискален бон.

Направен е извод, че „Кар Уош Партнерс“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], не е спазило реда и начина на

издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба или услуга, за което му е съставен АУАН за нарушение с правна квалификация по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, в който е описана установената фактическа обстановка.

За резултатите от проверката е съставен Протокол за извършена проверка (П.), сер. АА, № 0204942/19.12.2024 г., на основание чл. 110, ал. 4, вр. чл. 50, ал. 1 от ДОПК.

С оглед така установената фактическа обстановка административнонаказващият орган приема от правна страна, че с описаното деяние е нарушена разпоредбата на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, като нарушението е извършено повторно по смисъла на параграф 1, т. 35 от ЗДДС. За същото нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС е издадено Наказателно постановление № 779588-F775141/19.07.2024 г., влязло в сила на 21.08.2024 г.

За да измени НП в частта на наложената санкция, районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни за това административни органи. При съставяне на АУАН и издаване на наказателното постановление не са допуснати нарушения на давностните срокове по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН. И двата процесуални документа съдържат всички изискуеми от закона реквизити, нарушението е описано ясно и конкретно, като му е дадена съответна правна квалификация. НП е издадено в съответствие с материалния закон, след като е доказано извършването на описаното в него нарушение при правилното му квалифициране по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС. По отношение на санкцията съдът е стигнал до извод, че не е налице хипотезата на повторно нарушение, поради което санкцията неправилно е определена по чл. 185, ал. 4 от ЗДДС, вместо по чл. 185, ал. 1 от ЗДДС. С тези мотиви е намалил същата от 2500 лв. на 1000 лв.

Съгласно чл. 118, ал. 1 ЗДДС, всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ.

Съгласно събраните в хода на съдебното следствие доказателствени материали безспорно се установява, че по време на проверката е извършена от служителите на НАП контролна покупка, при която служителят на „Кар Уош Партнерс“ ЕООД не е издал фискален бон за извършената продажба, въпреки че в обекта е било монтирано и в работен режим фискално устройство, регистрирано в НАП. Видно от отпечатан КЛЕН от същата дата – 19.12.2024 г., не е отразена покупка в размер на 4.00 лв., каквато е направена от контролните органи. Последното се потвърждава от свидетелските показания на разпитания пред СРС свидетел, който е участвал в проверката и лично е възприел описаните по-горе обстоятелства.

В тази връзка правилно съдът е стигнал до извод, че в случая е извършено нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, което се санкционира съгласно разпоредбите на чл. 185 от ЗДДС. Законосъобразен е изводът на съда, че в случая санкцията следва да бъде наложена по основния състав на чл. 185, ал. 1, предложение второ ЗДДС, а не по чл. 185, ал. 4 от ЗДДС, доколкото в случая липсва признака повторност на нарушението съгласно легалната дефиниция на пар. 1, т. 35 от ДР на ЗДДС. Съгласно последната, повторно е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателно постановление, с което лицето е било наказано за същото по вид нарушение. В случая, както сочи и административнонаказващият орган, за да обоснове отговорността на дружеството по квалифицирания състав на чл. 185, ал. 4 от ЗДДС, издадени са други две НП от 08.08.2024 г. на дружеството за извършване на други нарушения от същия вид, но те не са влезли в сила, поради което не са налице предпоставките за квалифициране на процесното нарушение като повторно.

Процесното нарушение не представлява маловажен случай, с оглед на това че не разкрива по-

ниска степен на обществена опасност от типичните нарушения от този вид, поради което липсват основания за прилагане на чл. 28 от ЗАНН.

В допълнение следва да се отбележи, че не са допуснати съществени процесуални нарушения в административнонаказателното производство. На първо място, спазена е формата за издаване на АУАН и НП. Съгласно чл. 42, ал. 1, т. 3 и чл. 57, т. 4 от ЗАНН, изискването е да се посочи дата и място на извършване на нарушението, като точният час на извършването му не е част от реквизитите на съдържанието. На следващо място, връчването на НП има отношение само към сроковете за обжалването му, но не влияе на законосъобразността му.

В заключение съдът намира касационната жалба на дружеството за неоснователна, поради което следва да бъде оставена без уважение, а оспорваното решение на СРС – да бъде оставено в сила.

По разностките в производството:

При този изход на делото на основание чл. 63д, ал. 4 и ал. 5 от ЗАНН на ответника по касация се следват разноски за юрисконсултско възнаграждение. В случая обаче такива не са поискани, поради което съдът не дължи произнасяне в този смисъл.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София град, XXII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2392/30.06.2025 г., постановено по н.а.х.д. № 6706/2025 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 14-ти с-в, с което е изменено Наказателно постановление № 817783-F811151/11.03.2025 г., издадено от началника на отдел „Оперативни дейности“ – С., Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.